

Jézus szánakozik

Köszöntés: „Ne félj, Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked. Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvedniük (Zof 3,16-18).” Ámen.

Gyülekező ének: 328:1-5: „Jöjjetek Krisztust dicsérni...”

Fennálló ének: 168:2: „Gondolsz ránk, híven oltalmaz kezéd...”

Fő ének: 379: „Emlékezzél, Úr Isten, híveidről...”

Előfohász: „Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt. A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek (Lk 15, 20-21)!” Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 15, 32-38

„Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton. Tanítványai így válaszoltak: Honnan volna itt a pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot? Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyereitek van? Ők így feleltek: Hét, és egy kevés halunk. Miután megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. Mindnyájan ettek és jóllaktak, azután hét kosarat szedtek tele a maradék darabokkal. Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.”

Előima

Dicsőség Neked Istenünk, hogy itt vagy mindnyájunkkal. Hisszük Urunk, hogy Te a vakok, a sánták, és a süketek reménysége akarsz lenni ma is. Te rendbe hozol minden bajt, magányt, nehézséget, felkínálsz nekünk az életet kenyérben és borban. Őszintén megvalljuk Urunk, hogy néha nem értjük útjaidat. Miért történik velünk mindez? Miért kell ilyen szomorúnak lennünk? Urunk, teremts bennünk tiszta szívet! Zárd be szívünk kapuját a bűn előtt, és ne engedd, hogy bennünk lakozzon! Te, Aki a jóság kiapadhatatlan forrása vagy, Szentlelked fényével és dicsőséges arccoddal világosítsd meg szívünket és lelkünket! Mennyei Atyánk, kenyérért imádkozunk, valódi eleségért, ami megelégteti bensőnket. Meg akarjuk ma látni választott néped szépségét, amelyik gyakran megfélemlít szeretedről. Az elvakultság népévé váltunk, pedig annyi mindent kell tisztán

látunk. Láttasd velünk önmagunkat. Láttasd velünk életünket élő és tisztánlátó Igéden keresztül. Ne állj el tőlünk, gondviselő Istenünk, mert mi is Hozzád ragaszkodunk. Átfogunk ma hitünkkel, Te pedig megáldasz segítségeddel, kegyelmes jó Atyánk. Szent és igaz Isten, tégy olyan emberré, aki elgondolkodik önmagán Veled és Általad. Szánj meg minket Urunk, hogy életünk felett és életünk során is bátran valljuk: megtartottál, felemeltél és megerősítettél. Az ő nevében és az Ő nevéért kérünk, fogadj el bennünket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 168:4: „Kérünk, Úr Isten, Krisztus-Jézusért...”

Textus: Máté evangéliuma 15, 32-33

„Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton. Tanítványai így válaszoltak: Honnan volna itt a pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot?”

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Jézus Krisztus gondolkodik és látóköre isteni méreteket ölt. Gondolkodik a hozzáérkező sokaságon. Szánakozik. Együtt érez velük. Szétnéz. Nem érzélgős, de zsigereiben érzi, hogy a részvét, a könyörület hasznos és erre is tanítani kell saját tanítványit. Magára veszi az ő terhüket. Tudja, hogy Isten is hordozza az éhezők terhét. Jézusnak megindul a belsője és együtt gondolkodik a tanítványaival azon, hogyan tudna segíteni a hozzáérkező és Vele három napot együtt töltött sokaságon. Szinte fülünkbe cseng a zsoltáros szava: „Mindezek arra várnak, hogy idejében adj nekik eledelt. Ha adsz nekik, szedegetnek, ha bőkezű vagy, jóllaknak javaiddal (Zsolt 104,27-28).” Jézus gondolkodik és együtt gondolkodásra hív. Együtt gondolkodni Isten Fiával a sokaságon, ez is a tanítványok feladata. Együtt cselekedni a másikért. Isten és ember együttes tetteire van szükség ahhoz, hogy mindenki meggyógyuljon és megelégedett életet éljen. Kedves testvérem! Jézus azt akarja, hogy rácsodálkozzunk jóságára életünkben és mások életében. Hogy vegyük észre azokat az ámulatba ejtő dolgokat, melyeket értünk és másokért tesz. Miért? Mert ha tudunk gondolkozni mások életén a miénk szebbé válik. Sohasem veszítjük el a reményt! Isten Jézusban arra kér,

gondolkozz, és tégy azért, amit magad körül láatsz. Mert életünk nagy kérdései a hit kérdései. A kenyérkérdés is, amivel Jézus éppen most bombázza tanítványait, a hit kérdése. Jézus megszanja az éhező sokaságot és minket is arra tanít, hogy adjunk enni az éhezőknek. Jézus a gondját megosztja tanítványaival és őket is belevonja a megvendégelés csodájába. Számodra is fontos ma Vele együtt cselekedni a jobbért, a nemesebbért, a szebbért, az értékesebbért, a valódi kincsért. Jézus ugyanis nem akar nélkülük cselekedni. Isten ma is tesz csodát a mi kezeink által. Isten ma is tesz dolgokat, amihez bennünket használ fel. Számíts Jézussal az új kezdetre, az áttörésre. Számíts Jézussal szoros együttműködésre. A Vele való kapcsolatnak és szolgálatnak az igazi kiteljesedése éppen az, hogy megtanulsz együtt érezni a bajban a személytelen tömeggel. Szánakozom, vagyis megmentem. Szánakozom, vagyis segíteni akarok. Számíts jó dolgokra Istentől, Vele plántáld önmagadban a jó hozzáállást. Ugyanis neki jó és elkészített terve van a te életedre is. A hozzáállásunk, és az, hogy mire számítunk, szoros összefüggésben van azzal, hogy mire gondolunk, és mit mondunk. De a tanítványok negatívak és ellentmondanak Jézusnak. Ők nem így gondolkodnak: „Honnan volna a pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot?” Ők tömegben gondolkodnak. Ők a sokaságot látják. Mindezt a pusztában, a semmi közepén. Nem jut eszükbe, ami Jonatánnak is, és Dávidnak is eszébe jutott: *„Hátha tesz valamit értünk az Úr, mert az Úr előtt nincs akadály: akár sok, akár kevés ember által szerezhet szabadulást (1Sám 14,6).”* A mustármagnyi hitnek a szikráját sem tapasztalni. Ők csak azt látják, hogy mit tehetnek ők. Azzal szembesülnek, hogy ha megfeszítik maradék erejüket is, akkor sem lesznek képesek megelégtetni 4000 embert. Nekik nincsenek hozzáeszközeik. Jézus Krisztus pedig ne találgasson, mert közülük senki sem fog menni a pusztából a legközelebbi városba, hogy bevásároljon. Meglepő, hogy a tanítványok nem számítanak Jézus segítségére. A tanítványok nem számolnak a Mesterrel. Jézus ereje és hatalma kisebb mint a pusztá nagysága. Jézusnak nincs

hatalma a 4000 fős tömeggel szemben. Csak ők vannak és számukra pedig mindez nagy falat. Milyen helytelen gondolkodás, drága testvéreim. Amikor elringatjuk magunkat abban az érzésben, hogy teljesen egyedül vagyunk. Nagyon fontos felismernünk, hogy nem élhetünk az érzéseinkre alapozva, ha reményteljes életet szeretnénk. Istenre alapozz, és megtanulsz hússzívvel, új szívvel látni. Ha negatív érzések ránk is törnek, ne adjuk át magunkat nekik, ne tápláljuk őket, mert akkor minden meghal bennünk és körülöttünk. Drága testvérem! Ne hagyd magad csapdába ejteni önmagad által, hanem ess Jézus hálójába, Aki emberhalásszá tesz. Krisztus irgalmas szeretete és könyörülete indítson téged is a másik irányába. Legyen a te legdrágább kincsed Jézus, aki az emberszív, az érték felé irányít, testvéredet állítja eléd és belekiált az életedbe: SEGÍTS RAJTA! Dönts ma Mellette, és akkor hittel elfogadott teljes gondolataid lesznek, akkor érzéseid fognak felsorakozni hitbeli döntésed mellé. Aki bezárja szívét a mennyei jóakart előtt, Istent zárja ki az életéből és ezáltal testvérét is. Az igazi reménység nem valami jellegtelen, jellemtelen és bizonytalan, „majd meglátjuk, mi lesz“ hozzáállás, hanem hit és bizalom abban, Jézus mindenre képes értem és a testvéremért, és meg is fogja tenni. Könyörületes szív, jóság váljon Isten által akarattá Jézus ugyanis keresi a lehetőségét annak, hogy jó lehessen gyermekeihez, és azt akarja, hogy erre számítsunk, hogy ezt várjuk mi is, sőt elősegítsük a jót mi magunk is. Vágyni Isten irgalmára, könyörületére, szeretetére csak az tud, akit szintén megszánt Jézus, és felállított a vámszedő asztaltól és azt mondta: „Kövess engem!” Aki Isten irgalmas szeretete által megérezte az új szívet, annak Onézimosz nem szökött rabszolga, hanem Jézusban testvér, a börtönben kincs, isteni ajándék, a saját szíve (Fil 1,8) és megnyugvás számára a jelenléte. (Filem 20) Jézus megelégszik a kevésse és kérdez: „Hány kenyerek van?” A válasz azonnal hangzik: „Hét és kevés halunk.” Nem az számít, hogy neked mennyid van, hanem hogy Isten Fia mit tud vele tenni. Aki Téged álfarmált, javaidat is dicsőségére tudja fordítani. Hidd el a kevés is elég lesz, ha Jézus a kezébe veszi.

Hidd el a kevés is áldássá válik mindenütt, ha Jézusnak odaadod a te jussod. Rothschild Jákób, a bankárcsalád francia ágának leszármazottja, a művészetek nagy kedvtelője és támogatója volt. Egy alkalommal Eugén Delacroix bizalmasan elárulta, hogy hosszabb ideje dolgozik egy festményen, és portréalanyt keres hozzá: egy koldust kellene találnia. Hozzá tette, hogy a báró pont ilyen kifejező arccal rendelkezik. Rothschild azonnal lelkesedve beleegyezett. Másnap megjelent a műterem előtt rongyokba öltözve, hogy megfesse őt a művész. A műterembe belépett a festő egyik tanítványa és megindult a lelke, majd két frankot nyomott a koldusnak öltözött ember kezébe és sírva elrohant. A festmény alanya mindezt elmesélte Delacroix-nak, akitől megtudta, hogy a tanítvány nagyon tehetséges, de sajnos anyagi gondok miatt nem tudja folytatni tanulmányait. Ez a fiatalember rövid időn belül egy levelet kapott, amiben Rothschild értesítette, hogy pénze, amit befektetett a koldusba, kamatostól megtérült és a levélhez mellékelte csekken feltüntetett 10.000 frank a rendelkezésére áll, a bankban átveheti. Jézus is megsokszorozza a másokért tett segítséget. Amikor nehéz idők járnak, és elcsüggedsz, ideje kilépni a saját kuckódból, saját sátrodból, és észre venni, amit Isten akar mutatni. Hét kenyered és kevés halad, mire elég Jézus kezében? 4000 ember megelégtetésére. Ha ezt teszed, rá fogsz jönni, hogy Isten csak arra vár, hogy igazán ámulatba ejtő meglepetést szerezhessen neked. Te mire vársz, drága testvérem? Mit vársz Jézustól? Keveset, sokat, eleget? Mindegy, hogy mit vársz te, a lényeg, hogy Ő mit kínál általad a testvérnek. Ő képes a lehetetlenre is igennel válaszolni, és téged, engem a csodálkozásra készíteni Önmagával kapcsolatban. Ezért mondja a Biblia, *„nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére.”* (Zsid 12,1) és akkor hamarosan mi is így kezdünk el gondolkodni: „Nekünk kell Jézus által jóllakatni őket!” Ő mindent megtesz, hogy lásson az ember, túllásson önmagán és Vele együtt cselekedjen. Te örökös vagy! – ezt soha ne feledd el. Örököstársa Krisztusnak és örököse Istennek! Ma erre emlékeztet az Úr minden pozsonyi

tanítványát. Várd a csodát Jézus által saját javaidon keresztül, mert kinn több mint 4000 ember sóvárogva várja Isten fiainak és leányainak a megjelenését. Ha rajtad igazán könyörült Isten és Fiában felismerted a szeretetteljes áldozatot, akkor légy képes kitárni szívedet. Aki lehajolt hozzád, Aki feléd fordult, megtanít arra, hogy Ő csodásan működik. Ámen.

Utóima:

„De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk (Józs 24,15)!”

„Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az Úr (Zsolt 111,4).”

„De nem kell sietve vonulnotok, nem kell futva menetek, mert az Úr jár előttetek, Izráel Istene lesz mögöttetek is (Ézs 52,12).”

„Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk (Zsid 2,1).”

„Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít (4Móz 23,19)?”

„Kiáltott a nyomorult; az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította (Zsolt 34,7).”

„Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass! Meddig maradnak még benned álnok gondolataid (Jer 4,14)?”

„Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket (Jak 1,21).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Viszonzásul pedig, mint gyermekeimhez szólok: tárjátok ki ti is szíveteket (IIKor 6,13).”

Áldás: „Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt (Zsolt 91,15).” Ámen.

Záró ének: 451: „Száma nincsen, Uram, jótéteményidnek...”